

Kaçınılmaz Son

– BeniTan · 04 Şubat 2012

Meraklıdır insan küçük yaşlarda, hep aynalara bakar. Nasıl göründüğünü her zaman merak eder ama zaman geçtikçe yaşlanmayı kendine yediremez. Beyaz bir saç veya beyaz bir tüy bile görse koparmaya, yok etmeye çalışır onu. Ama her sadise devam eden bu yaşlılık ve ölümden kaçamaz. Her zaman artar o beyaz saç ve tüyler. Onlar daha da arttıkça artık onları yok edemez olur. Hep aynalardan kaçır olur. Artık o çok sevdiği aynalar yoktur. Hepsi bir düşman, hepsi bir katildir, günlerini çalan, günlerini öldürüp yok eden. Artık olmaz ve insani yollara başvurur. Saçlarını boyatır, tüyleri için tüy dökücü ilaçlar kullanır ama olmaz. Bu sefer de vücudunda kırışıklıklar ortaya çıkar. Vücudu artık çökmeye başlar. Bu sefer de ameliyatlara başvurur. Ama o da yardımcı olmaz. Yaşını küçülttürür, yine olmaz. Başka şehre hatta başka ülkeye gider değişik bir kişilikle. Herkes onu farklı tanır ama o bilir ki Allah ve o gerçeği biliyordur. Geçmişte neyse o. Ali ise Ali, Fatma ise Fatma. Başka şehre hatta başka ülkeye gitse, hatta ve hatta kişiliğini de değiştirse yine de kaçamaz. Ölüm yine aynı kişilikle bulur onu. Azrail (a.s.) ile karşılaşır yine. Bütün hayatı gözünün önünden geçer ve canı çıkar. Ahirette yeni ismiyle, yeni kişiliğiyle hitap edilmez. Eskiden neyse o. Bu yaptığı değişimler ancak kendine zarar getirir. En iyisi kendimizi bu sona karşı saklamamaktır, bu sondan kaçmaya çalışmamaktır. Çünkü bu çaresi olmayan bir sonudur. Çünkü bu KAÇINILMAZ SONdur.

BeniTan